
Han drev Grædekonerne ud

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Han drev Grædekonerne ud", i: *Mindeudgave Digte*, side: 216, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Han drev Grædekonerne ud

Maaske vi skulde bede nu,
da Stormen stikkende og ru
staar ind fra Verdens Sandmark:
„Vorherre, kære, søde du,
kom os i Hu, kom os i Hu,
og trøst dit lille Danmark,

Ja, tag og sæt det paa dit Skød
og tør af Æblekinden rød
de smaa forskræmte Taarer.
Vi gjorde ingen Kat Fortræd.
Vi vilde jo slet ikke med.
Hvor er de Store haarde!

Ja, det er rigtnok Synd for os,
at vi, fordi de nu vil slaas,
forstyrres midt i Legen.
Læg du vort Hoved til dit Bryst.
Vi trænger til lidt Byssetrøst.
Et Blund var ej af Vejen.

Og mens vi slumrer paa dit Fang,
syng om det Gry en Vuggesang,
som ingen Nat kan spærre.
Lad saa os vaagne til det Gry,
saa kan vor Leg gaa los paany.
Ak, vær nu rar, Vorherre.“

– Hold inde med det Pylrepræk
og kald ej Herren ved paa Væg
hans Fjende fejgt at male.
Vi venter kun ved Jordefærd
af vores Pastor Aahsaakær
hans trøsterige Tale.

Men her er ikke noget Lig.
Bort, Ærmebind og Jammerskrig
og Sørgerand om Breve!
Hvad end er ødt i Pjank og Kiv,
vis nu, vi er saa fyldt af Liv,
at nu vi ret vil leve.

For den, der duer, er jo stolt,
om han, naar der bli'r Prøve holdt,
faar Lov derhen at stævne.
Nuvel! saa lad os takke Gud,
vi denne Gang blev purret ud,
og ruste al vor Evne.